

Grace Vlam er en ni år gammel jente som bodde i Holland under 2. verdenskrig i 1940. Nazi-Tyskland har nettopp begynt å angripe Holland.

BANG! BANG!

Klokken var tre om natten, og byen ble bombet. I det ene øyeblikket hadde Grace sovet i sengen sin, og i det neste sa far at alle sammen måtte søke dekning. Nå satt Grace sammenkrøpet under kjøkkenbordet sammen med far, mor og hennes yngre brødre, Heber og Alvin.

Hun kunne høre buldringen av eksplosjoner og glass som knuste utenfor. Det var så mye bråk!

“Hva kommer til å skje med oss?” spurte Grace pappa.

Pappa strøk henne over håret. “Jeg vet ikke,” sa han.

“Men la oss holde en bønn.”

Familien Vlam holdt godt rundt hverandre.

“Kjære himmelske Fader,” ba pappa, “beskytt familien vår.”

Etter en stund roet støyen seg. Det var ikke flere eksplosjoner. De var trygge!

Mamma tok Grace i hånden og smilte til henne.

“Husker du da vi ble beseget i templet?”

Grace nikket. Da de hadde flyttet fra Indonesia til Holland, fikk de anledning til å stoppe i Utah og bli beseget i Salt Lake tempel.

“Uansett hva som skjer, vil Gud ta vare på familien vår,” sa mor.

Dagen etter hørte Grace flyalarmen da hun var ute på bytorget. Hun kikket opp og så fly over seg, og noen små, svarte ting falt fra dem. Hun sto der og stirret med åpen munn.

En mann begynte å rope til henne. “Løp! Det er bomber!”

Grace skyndte seg hjem, og hjertet hamret da hun endelig kom seg trygt inn døren.

Noen dager senere overtok nazistene – som var statslederne i Tyskland – offisielt Holland. Noen ganger tok de personer som hadde vært militæroffiserer, til fange. Siden pappa hadde vært offiser i det nederlandske Forsvaret, fulgte de nazistiske offiserene nøye med på ham.

“Men det kommer ikke til å skje med pappa,” tenkte Grace. “Vi er medlemmer av Kirken, og pappa er leder i misjonspresidentskapet. Gud vil beskytte ham.”

Etter bombeangrepene måtte familien Vlam forlate byen sin. En dag hun var på den nye skolen sin, hørte Grace andre elever hviske.

“Det var noen som ble tatt til fange i dag!”

“Vil de noensinne komme tilbake?”

Grace ble redd. Var alt i orden med pappa? Hun løp hjem så fort hun kunne. Da hun braste inn gjennom døren, så hun mor i gangen.

“Er det sant?” spurte Grace. “Er pappa borte?”

Mamma sa ikke noe, men mammas triste øyne fortalte Grace at pappa hadde blitt bortført. Han var krigsfange. Grace lente seg mot veggen. Hun var så redd at hun ikke engang kunne gråte.

“Hva gjør vi nå?” tenkte hun.

Akkurat da hørte Grace en røst som sa: “Du skal få se din far igjen.” Røsten var rolig og tydelig. Grace visste at det var Den hellige ånds røst. Det fikk henne til å føle seg litt bedre.

Hun visste ikke nøyaktig hva som ville skje, men hun visste at vår himmelske Fader ville ta seg av henne og familien hennes.

Fortsettelse følger... ■

Artikkelforfatteren bor i New Jersey i USA.

En fredens røst

Av Megan Armknecht
Basert på en sann historie

ILLUSTRASJONER: REBECCA SORGE

“Uansett hva som skjer, vil Gud ta vare på familien vår,” sa mor.